

Какво се случи няколко години след 11 септември 2001 г.? Какво стана със сакралните заклинания: „Светът вече не е друг!“, „От тази дата започна XXI век!“, „Всички до един на фронта срещу тероризма!“, „Вся власт советов Буша!“, „Не на войната между цивилизациите, да на войната за цивилизацията!“...

Какво стана със зловещите закани за гигантски джихад, за масов и невидан световен терор, какво стана с битките до сетна капка кръв или поне „докато замръзне окончателно във вените на бойците“? Къде потънаха пълчищата на Ал Кайда, черните им знамена, тренираните им камикаджета, които по Си Ен Ен ни се въртяха денонощно и до пълно превъртане?

Какво стана с мистерията около най-масовото убийство, извършено на територията на САЩ, защо продължава да тъне в съмнителни следствени тайни, в национално-отговорни пожелания за пълна секретност и в препоръки като елегантни заплахи: не си навирайте носа там, където не ви е работа!

Какво стана с тоталната война срещу тероризма, новия враг на западната цивилизация, дръзнал да посегне към слабните на Америка като никой друг?

Какво стана с видните вдъхновители, неизвестните поръчители, божествените организатори, редовите съорганизатори и анонимните изпълнители на този пъклен план, които с конгениална лекота накараха цяла Америка да изтръпне от най-долното си отвъстие до най-малкия си мозък?

Как така това, което дори чудовището на световния комунизъм великият Съветски Съюз ни насън, ни наяве успя да стори, го сториха група пещерняци, вечерящи опиум и мазна омраза в пясъците на Афганистан?

Как така пещерите на Тора Бора се оказаха абсолютни пусти и в плен попаднаха някакви си 600 доброволно предали се уплашени до смърт гащници, къде се дяна фамозният Бин Ладен, как така черният молла Омар необезпокояван пресече границата

с Пакистан, яхнал моторетка...

Какво стана със Световният пакт на демокрацията срещу тероризма, обединяващ над 60 страни, светкавично създаден непосредствено след черния вторник, защо той, само година по-късно, не беше така монолитен? Защо поводът - уж темата Ирак - превърна разногласията в пререкания, защо точно сега най-сетне обединена Европа се претраши да озапти вакханалния егоцентризъм на Буш, който след трагичните събития получи небивали извънредни пълномощия? Но ресто - само за САЩ, а не за цялата глобализирана планета...

Защо както демократите в страните в преход заприличаха на враговете си, на уж отвратителните им комунисти и започнаха да мамят и лъжат народа досущ като тях, така и велика Америка, удържала победа в Студената война и над съветската заплаха, все повече замязва на високотехнологичен комунистически колос?

Няколко години по-късно единствено единодушната и простодушна преобладаваща част от обществеността на Америка нещата са пределно ясни - има жертви, има и самоубийци, има враг, който трябва да бъде наказан. Талибаните са пропъдени, властта им - отнета и поднесена на враговете им, производството на дрога в Афганистан - временно преразпределена между командирите на местните таджики, пушунци и узбеки, договорът за новия петролопровод през афганска територия - мечтата на нефтеното лоби около фамилията Буш - е в действие...

Румен Леонидов